

Życiorys

21 grudnia 1922 r.

W rodzinie chłopskiej. Od młodzieńczego roku życia rozpoczyna naukę w 4-klasowej Szk. Podst. w Sulewie - Prusy, którą ukończyłem w 1933 roku. Do klasy piątej, szóstej i siódmej uczęszczałem do Szkoły Podstawowej w Biłtaszewie. Po ukończeniu Szk. Podst. pomagałem w pracy przy gospodarstwie rolnym rodziców. W lipcu 1943 roku wstąpiłem do organizacji „Narodowe Siły Zbrojne” składając przyrzeczenie w dowódcy oddziału p. Hajzo Antoniego pseud. Karski w Niętkowie i nadano mi pseud. Brozo. Pełniłem funkcję strzelca. Co pewien czas prowadzone były ćwiczenia w celu opanowania się z bronią, konserwacji broni, przechowywania, zdobywania broni z zachowaniem tajemnicy strzelcowej. Wiosną 1944 roku brałem udział w rozbrojeniu żandarmerii niemieckich w miejscowości Ławsk przy stawach. W sierpniu 1944 r. zebraliśmy się w lesie miejscowości Żebry, aby przejść na Czerwone Bagna i wziąć udział w walkach z Niemcami. Niemcy wytropili nas i zmuszeni byliśmy się wycofać. W roku 1945 podjąłem naukę zawodu krawieckiego u swego brata Stefana Szleszyńskiego zam. w Sulewie - Kownaty. W roku 1947 korzystając z ustawy art. 2 z dn. 22 lutego 1947 r. o amnestii wydanej przez Związek Bezpieczeństwa Publicznego ujawniłem się dn. 21 kwietnia 1947 r. w Kgoszowie. W roku 1948 zdałem egzamin krawiecki w Grajewie na egzaminika i otrzymałem kartę rzemieślniczą. Od tego czasu prowadzę zakład w Sulewie - Kownaty. W roku 1955 zamieszka-

156
tem na state w Szesueryne i nadal pracowalem w swoim
zawodzie. W roku 1959 ożeniłem się i założyłem rodzinę.

W roku 1968 1 lutego zdałem egzamin w remiście „parasol-
nictwo” w Katowicach i od tego czasu do emerytury pro-
wadziłem zakład Wyrobu i naprawy parasoli. Po ukończe-
niu 65 roku życia przeszedłem na emeryturę, którą przyz-
nawo mi 25 stycznia 1988 roku.

Seleszyński Mowian

